

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

'Από τή δράσι τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ στή Θράκη. Τά ὄρκια κείνου καί τήν Παναγίαν τῆς προαναγγέλει τὸ πέρασμα τοῦ 'Ελληνικοῦ Παπαιοἰάννου καί τὰ ὑπέρεχα λόγια τοῦ Θ. 'Αφεντούλη. 'Η περιπηγῆς. Τά σέφα λόγια τοῦ Καραϊσκάκη. 'Η φρονιμάστατικῶ. 'Η ἐξηγησις τοῦ

καί συγκρινητικῆ ἀπρέπτα. Τὸ εὐνερο τῆς Σουλιερωτισσαῶ. καί στρατοῦ. Οἱ Πανεπιστημιακοὶ κυμαῖδες. 'Η ἐκλογη τοῦ πατρὸς τοῦ Κολκοζοτρώνης με τοὺς 200 φούρνευς! Κέκικαλε ὁ τοῦ 'Οθωνος. 'Ο φιλέλλην Χάν καί ὁ πρέεδρος τοῦ 'Εκτελεστικοῦ. κτλ. κτλ.

TAN, τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1920, ὁ 'Ελληνικὸς στρατὸς κατέλαβε τὴν 'Ανατολικὴν Θράκην, συνέλαβε καί τὸν Ταγιά, ποῦ ἤθελε νὰ παῖξη, στή Θράκην αὐτὸς, ὅλο Κεράλ.

Τὸν Ταγιά τὸν ἔπασε τὸ σύνταγμα τοῦ κ. Γουλιανού, ἔξω ἀπὸ τὴν 'Αδριανούπολι. 'Ἦταν κρυμμένος, ὁ ἦρωας αὐτοῦ, μέσα στὰ χορδιάρια, γιὰ νὰ μὴν αἰχμαλωτισθῆ.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς 'Αδριανουπόλεως, ἔνα σύνταγμα 'Ελληνικὸ, τὸ 270, διετάχθη νὰ προσέλθῃ πρὸς τὴν Ραιδεστό. 'Ἐνὸς ὧμος βιάδιζε πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὁ ἱατρὸς κ. Τζελέκογλου, ἀπὸ τὴς Σαράντα 'Εκκλησιῶν, εἰδοποίησε τὸν συνταγματάρχη κ. 'Αναγνώστου ὅτι οἱ Τούρκοι, ἄτακτοι καί στρατιῶτες, ἐτοιμάζονται νὰ χτυπήσουν τὸ σύνταγμα ἀπὸ τὰ πλεῖρα καί νὰ σταῖσουν ἔπειτα τοὺς 'Ελληνας.

'Ὅ κ. 'Αναγνώστου παρέκκλινε τότε καί κατέλαβε τὴς Σαράντα 'Εκκλησιῶν, ἡ ὁποῖε ἦσαν ἔξω

τῆς πορείας του.

'Απὸ ἐκεῖ ὁ 'Ελληνικὸς στρατὸς τράβηξε τὸ δρόμο του πρὸς ἀνατολὰς. Αὐτὰ τὰ διηγήματα ὁ ταγματάρχης κ. Ν. Δημάκος. 'Εμεῖς τὸν αὐτιληθοῦσαν : Καθὸς ὁ στρατὸς περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν Σιλιβρία, εἶδαν ἄξαρνα τοὺς Σουλιερωτιστὲς πολὺ ἔξω ἀπ' τὴν πόλιν τους, μαζωμένους, με τὸν Μητροπολίτην ἐπὶ κεφαλῆς καί τοὺς ἱερεῖς, με τὰ ἄμια, τὰ λάβαρα, τὰ ἔξαπτεῖρα καί τοὺς σταυροὺς τῆς ἔκκλησιῶς τους, νὰ τοὺς περιμένουν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν τους.

Τὸ θέαμα αὐτὸ ἐξέλεξε τοὺς ἀξιωματικούς. Κατέναν δὲν εἶχαν εἰδοποιηθεῖ..... Πῶς μάθανε, λοιπόν, οἱ Σουλιερωτιστὲς ὅτι θὰ περνοῦσε ὁ στρατὸς ἀπὸ κεῖ καί βγήκαν καί τοὺς περιμένανε :

—Ποῦ τὸ ξέρετε πῶς θὰ περῶσιν ἀπὸ 'δῶ ;... τοὺς ρώτησαν, ὅταν πλησίασαν.

—Μὰ τὸ εἶπε ἡ Παναγία ! ἀπάντησαν μερικὲς γυναῖκες.

Πραγματικῶς, τὴν προσηγομένη νύχτα μιὰ ἀγαθὴ Σουλιερωτισσα, Συμμαχοῖδα, ἀν ἐνθουσιώμεθα, ὀνομαζομένη, εἶδεν στὸν ὕπνο της μιὰ γυναῖκα ὀμορφὴ κ' ἄσπροντινιένη, νὰ βγαίνει, βλῆ φῶς, μέσα ἀπὸ φρονιτὰ γαλάζια σύννεφα καί νὰ τῆς λέη :

—Σίρει καί πήγαινε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κόσμο, τοὺς πατῆδες καί τὸ Δεσπότη, πῶς αἶφιο θὰ περάσῃ ἀπὸ 'δῶ ὁ 'Ελληνικὸς στρατὸς...

Τρωμαγμένη ἡ Συμμαχοῖδα, βγήκε ἄνεστος σὸ δρόμο κ' ἄρχισε νὰ χτυπᾷ τὴς πόρτες τῆς γειτονιάς. Ἐπῆρσε τὴς γειτονιάσας, ἀναστάτισε τὸν κόσμο, χτύπησε τὴς καμπάνες τῆς ἔκκλησιῶς...

'Ἐτσι εἰδοποιήθησαν ὅλοι κ' ἀπὸ τῆς γαρωνῆς τὸ πλῆθος γύρθηκε ἔξω ἀπὸ τὴ Σιλιβρία. Σὲ λίγο δὲ εἶδαν πράγματα κάτω στὸν κάμπο νὰ προβαίνει ὁ 'Ελληνικὸς στρατὸς κ' ἔσπευσαν νὰ τὸν ἱσοδοξοῦν, κλαίοντας ἀπὸ συγκίνηση.

Μεγάλες εἰκόνας ἔχοντες... 'Αληθοῦντες στιγμῆς... 'Ἀξέχαστες ἡμέρες... Ἐύτυχεις ὅσοι τὴς ξήσανε... ***

'Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διορισθῆ ὁ 'Ελληνικὸ Πανεπιστήμιον ὡς καθηγητῆς τῆς Φυσιολογίας ὁ ἔνδοξος καί περίφημος 'Ἐλληνας ἐπιστήμιον μακαρίτης Παπαιοἰάννου, ἡ 'Ιατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν δὺο φορὲς εἶχε καταψηφίσει τὴν πρότασιν τοῦ διορισμοῦ του.

Μόνον ὁ μακαρίτης καθηγητῆς 'Αφεντούλης τὴν ἐκλογὴν τοῦ Παπαιοἰάννου ἐνθουσιάζετα.

Βλέποντας ἕως ὅτι ἔνας κοῖνος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ φέρῃ ἄνοιξιν, περιτοῖ, ἴσως νὰ εἰσάσῃ καί βίρσο ;... 'Ἄλλοστε, καί δὲν εἰσάχομεν ! Βλέπετε πῶς σήμερα ἔχομεν γυναικίσι. Τί νὰ σᾶς κάνομε κ' ἡμεῖς ; Στρατὸς θὰ γίνομε ἢ ἀκριδοκατόννηδες ;... —Στρατὸς.

—'Ε, τότε, ἀφήστε μας νὰ κάνομεν γυμνάσιον !... Καὶ πέσαομε ὅλοι προσηγῶν ἐπάνω στήν ἀνατριχίωσαν ἀπὸ τὴς ἀκριδοῦς γῆν καί ἐπυροβολοῦσαμεν ἀπὸ τετρακοσίων μέτρων, σφαιροβουζόμενοι ἐκεῖ, κατακαμῆς, ζυμωμένοι μετὸν ἀπὸ τὴν πολὺ τὸν συντριβόμενον ἀκρίδων, βλλόντες ἀπὸ τετρακοσίων μέτρων, κατὰ τὸν φαισταστικὸν ἔχθρο, ἐν τὸν ἔχθρὸν τῆς ἐπατρώας γῆς, τὸν ἀληθινὸν ἔχθρὸν, τὸν εἶχαμε μισοστά μας...

εἶτε στὸν συντάσσοντα τὸ πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας γραμματεῖα : —Καταψηφίξω καί ἐγὼ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Παπαιοἰάννου... Τὰ λόγια αὐτὰ ἔκαμαν ἀόσηρα στοὺς ἄλλους καθηγητὰς.

Κι' ὁ 'Αφεντούλης, ἀτάραχος, ἐξακολούθησε : —...Διότι ἡμεῖς ἔδω, τέτοιοι ξυλοσώστα ποῦ εἰμεθα, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀνεχθῶμεν ἕναν πραγματικὸν ἐπιστήμιον, ποῦ θὰ μᾶς διδάξῃ ἡ ἐστὶ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου !... ***

—Ἐἶνε πολὺ μεγάλη ἡ πόλις ποὺ γεννήθηκα ; ρώτησε μιὰ φορὰ ἔνας 'Αγγλος περιηγητῆς τὸν Θεόδωρον Κολκοζοτρώνη.

—Πόρα πολὺ μεγάλη, ἀπάντησε ὁ Κολκοζοτρώνης. Φαντάσθου ὅτι ἔχει παραπάνω ἀπὸ διακόσιους φούρνευς !...

Καί ὁ περιηγητῆς ἔμεινε καταπληκτος, γιατί δὲν ἔξερε ὅτι στὰ 'Ελληνικὰ χωριά κάθε σπίτι ἔχει καί ἀπὸ ἕναν φούρνον !... ***

Μιὰ φορὰ ρώτησαν τὸν Καραϊσκάκη : —Πῶς μπορεῖ νὰ γίνῃ κατὰ μέγιστον ἄνθρωπος καί ν' ἀποτηρῆ καί ὑπόληψιν ;

Κι' ὁ Καραϊσκάκης ἀπάντησε μετὸ παραπάνω γνωμικὸν : —Φρόνιμος καί παλληκῆρι, πλούσιος καί γαλαντόμος, μέγας γίνεται στὸν κόσμον.

'Ἐπίσης ὁ Καραϊσκάκης εἶπε κάποτε καί τὸ ἔξω ὄραϊον : —'Ὁ προκομμένος ἄνθρωπος, ποῦ δὲν κρύβει τὰ κοινοῦρά του (τὰ ἐπαυτομάτα του), εἶνε πολὺ ἀνόητος καί ἀπὸ τὴ γὰτα, ποῦ σκεπάζει, ἑσώτσο, με γῶμα τὴν κορυφὴν τῆς !...

'Ἐσώτσο, ὅταν ὁ Καραϊσκάκης ἔμαθε ὅτι τὸν κατηγοροῦσαν, γιατί ἦταν ἐνόθος, εἶπε :

—Καθὸς ἡ φύσις δέχεται τὰ κεντρώματα καί κάνει τὰ μολοιαιμένα δένδρα ποῦ καλά ἀπὸ τ' ἄγρια, ἔτσι κ' ὁ Θεὸς κάνει πολλὰς βολὰς νόθα παιδιὰ ποῦ ἄξια ἀπὸ τὰ γνήσια !... ***

'Ὅταν ὁ Καλλέργης τὰ γάλασε με τὴν βασίλισσα 'Αμαλία, οἱ κόλλες τῶν ἀνακότων παρανοῶν τὸν 'Οθωνα νὰ μὴ φανῆ καθόλου μαλακὸς μαζί του.

'Ὁ μακαρίτης 'Οθων τότε ἀπάντησε με μιὰ φράσιν, ποῦ εἶνε ἀληθοῦνη στήν Ἀδὴν : —Ἐγὼ θὰ νικήσω πάντοτε διὰ τοῦ καιροῦ !... ***

'Ὅταν στὰ 1823, ἦρθε ὁ φιλέλλην Χάν σὸ Νάυπλιο, ῥήτησε νὰ παρουσιασθῆ στὸν «Πρόεδρον τοῦ 'Εκτελεστικοῦ», σάν νὰ ποῖμε στὸν πρωθυπουργὸν τότε τῆς 'Ελλάδος.

'Ὁ «Πρόεδρος» καθόταν σταυραποδὸν, ἐπάνω σὲ ἕνα χαλί.

'Ὁ Χάν ἄρχισε νὰ τοῦ ἐπαράξῃ στή γλῶσσα του, τὴν ὁποῖαν ὁ «Πρόεδρος» δὲν ἔνοθεσε, τὸν ἔβλεπε ἄνευ ἐπιφρονίας τὸν 'Ελληνα καί τὸν πόθο του νὰ πολεμήσῃ γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς 'Ελλάδος.

'Ὅ κ. «Πρόεδρος» ὤμος τὸν κίτταξε καί δὲν τὸν μίλοσε.

'Ἐλὸς, ἀφοῦ εἶπε καί ἀπέσπε ὁ Χάν, ἄνοιξε καί ὁ «Πρόεδρος» τοῦ ἔκτελεστικοῦ τὸ στόμα του, καί δεῖχνοντάς τὸν τὸν Μαυροκορδάτο, ποῦ καθότανε στήν ἀπάνωτι μεριά, τοῦ εἶπε 'Ελληναί !

—Μίλα μ' αὐτὸν !...

'Ὁ Χάν πλησίασε τότε τὸν Μαυροκορδάτο καί ἀφοῦ εἶπανε πολλά, τὸν ρώτησε σὸ τέλος, δεῖχνοντάς του τὸν κ. «Πρόεδρος» :

—Γιατί βάζετε τέτοιους ἀνθρώπους νὰ σᾶς κυβερνοῦν ; Αὐτοῖς εἶνε ἄγριοι κ' ἀμίλητοι...

—Γιατί αὐτοῖς σέβονται οἱ στρατιῶτες κ' ἔχουνε ἀκόμα καί τὸν παῶ ! ἀπάντησε ὁ Μαυροκορδάτος. ***

'Ὁ θάνατος τοῦ Καραϊσκάκη προσένησε σ' ὅλους γενναίους τοὺς 'Ελληνας ἀλγεῖν ἔντοπος καί πλημυσιῶν τὴς καρδιῆς των με πένθος βαρὺ. Κανεῖς δὲν εἶχε κοῦράγιον γιὰ τίποτε καί σκεπτόντουσαν πῶς κανένας ἴσως δὲν θὰ βρισκόταν ἄξιος ν' ἀνατληρώσῃ τὸν μεγάλον στρατηγόν, ποῦ χάθηκε γιὰ πάντα.

Στὴ συντροφίαν ποῦ βρισκόταν ὁ Κολκοζοτρώνης, ὅταν ἀνηγγέλη ἡ ἄλιθεοῖ εἰδήσις, ὁ Γέροσ τοῦ Μωρητᾶ διέκοψε πρῶτος τὴν πένθυμην αὐτῆ καί εἶπε :

—'Ὁ χαμὸς, ἀδέφτερα, εἶνε μεγάλος. 'Ὁ Θεὸς ἕως εἶνε μεγαλειότερος !

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.